

~ "אמרי נהוראי" - "פרשת לך לך" ~

"והיה ברכה" - רש"י - "הברכות נתונות בידך, עד עכשיו היו בידי, ברכתי לאדם ונת, ומעכשיו אתה תברך את אשר תחפוץ".

ה' ברך את אברהם שיהיו לברכותיו כוח להתקיים. לומדים אנו מכאן שלברך אנשים זאת ברכה, ולא הפוך. אשרי האנשים אשר בכל פעם יכולים לתת מילה טובה לחבריהם - הם מנצלים את ההזדמנות. ולהגיד מחמאה לחבר זה כמו לתת לו כסף לצדקה.

סיפר רבי **חיים קנייבסקי** - אחד העיסוקים היקרים של רבי **אריה לוינ** היה לאסוף כספים לצדקה. הגיע רבי אריה לסכומים גדולים מאד, והיה נותנם בחשאי וליתומים ונזקקים אריה היה במיוחד

חיג הפסח, כיון שהעניינים שהיו מחוסרים כל השנה כולה, בימי ניסן היו נזקקים לכסף זה כל שכן. ולולא הסכומים שהעביר להם רבי אריה היו הם נמנעים בחוסר כל לחגוג את ליל הסדר. רבי אריה היה אף מעביר את הסכומים רק בסבר פנים יפות - בכפר קניבלים מכובד, היה שם הנוהג שכל אורח חדש שבטעות נקלע אליהם - ראש השבט היה מקבל את פניו, ואת שאר האברים שלו היו מקבלים שאר בני השבט... גבירים רבים ששמעו על מפעל החסד הפרטי של רבי אריה, ואנשים אמידים אחרים - היו מעבירים לו את כספי המעשר והצדקה שלהם בכל חודש, בלב בוטח שהוא ייתן את כל הסכומים למי שבאמת צריך אותם. כמובן שאם העשירים לא היו בוטחים ברבי אריה, לא היו הם מעבירים לו כל כך הרבה כסף, יש אנשים שאתה לא יכול להאמין במילים שלהם, והרבה פעמים הם מגזימים במילים שלהם - כמו הגוזמאי (שאף אחד לא היה 'מאמין' לו) שסיפר: "פעם אחת הגעתי לעיר שוממה, וראיתי שהיה בה רק עץ אחד, עץ תפוזים, וכשראיתי את גובהו וגודלו, הבנתי למה לא צריך שם יותר מאותו עץ... התפוזים שעל אותו העץ כל אחד מהם היה בגודל של בית 3 חדרים לפחות... עליתי על העץ במשך ימים רבים... תוך כדי שכל ימי הטיפוס הללו אני מכלכל בטני מהתפוזים הרבים שבו. (וליתר דיוק מתפוז אחד ליום...) בוא נגיד שאחרי כל התפוזים הללו, לא היה לי יותר חשק בחיים לאכול תפוז... העץ היה גבוה כל כך שצמרתו עשתה חור בעננים, והתפוזים צבעו העננים בכתום... כנראה נוח בזמנו גם הוציא את ידו מתיבתו, וחפן לזרועותיו כמה מהתפוזים של אותו העץ. בצמרת לפני שבאתי לרדת קטפתי (או יותר נכון משכתי אחרי הרבה מאבקים) את התפוז הענק שבראש הצמרת, ובתוך כדי אכילה ושביעה.. בחוסר זהירות בטעות נפל אחד הגרעינים

למטה על הבית שהיה סמוך לעץ, ונשבר הבית לחתיכות מהמסה הגדולה של הגרעין... {אחת הפעמים, בימי מלחמת העולם, הגיע רבי אריה למצב שלא נתנו לו כמעט ושום מומן לטובת העניים, ולא עלה בידו להגיע ולו לחלק מזערי של הכסף.

בראותו כך, אל הכותל, על עם עני אולי ירחם. ארוכה עמד לפני ה' שיעזור לו

רבי אריה שם פעמיו אולי יחוס ואביון, שעה הצדיק בתפילה

שגם השנה יזכו הנצרכים לחגוג את החג בשמחה. והנה, איך שהוא יוצא מן הכותל, ניגש אליו ערבי, ונתן בידו חבילה גדולה עטופה בנייר עיתון. ובעוד רבי אריה מבולבל ממה שהיה, נעלם הערבי כלעומת שבא. {לפעמים אנו צריכים להוריד את הכתר שלנו מעל הראש ולתת כבוד גם לאנשים שאנו לא מרגישים כל כך מחויבות של דרך ארץ כלפם, ורבי אריה היה יכול להימנע מלקבל את החבילה... כמו המורה ששאל את תלמידיו: "כיון שדיברנו על מלכים עד כה, ענו לי, בפני מי מוריד המלך את כתרו המלכותי, וזה לא בפני אדם חשוב?"; משראה שהילדים לא עונים, וחושבים שזו שאלה רטורית... ענה להם: "בפני הספר רגע לפני שמסתפר..." {פתח רבי אריה את החבילה לראות מה נמסר לו, והנה המון שטרות של כסף בתוך החבילה, לאחר ספירה מצא הוא לתדהמתו שהיה זה הסכום המדויק בשביל הפסח עבור כל העניים שהוא אוסף עבורם... "מקובל במשפחתנו", הוסיף הגר"ח, "שהערבי הזה היה אליהו הנביא".

העלון להצלחת האנשים היקרים: - "נתנאל בן ברכה רחל", "יורם בן רחל", ולרפואת "חנה בת אלטע מרים", וכן לכל המעוניינים ב"עילום שם" - **על אשר נתנו מזמנם להפיץ את העלון** בבתי הכנסיות ושאר מקומות. ו"רבי חיים דהן" - **על אשר תרם לעלון** (העלון מופץ בעשרות בתי כנסיות, ונקרא ע"י אלפי אנשים כל שבוע).

לתרומה לעלון הקדוש בנדבת קודש (אפשר גם מכספי מעשר) או **להפצת עלונים** (את החבילה של העלונים מקבלים ללא עלות - רק מתבקש לחלק) ו-**ניוקדש העלון להצלחתכם או לבריאות יקיריכם וכדומה** - נא לפנות בכל עת ל-**מספר: 0527116539 או ל-מספר 0555046218 - נהוראי זוהרי** או ל-אימייל: nz0527116539@gmail.com. או אפשר לשלוח מכתב ל-כתובת שמואל הנביא 23.

~ "פיתוח הקול בדרך הכל" - מבוסס על תורת אבי ~

יכול להתבטאות, כל האנרגיה שלו נשארת קלועה בתוכו! {חבל שדווקא אחד הכלים שיכול 'להציל' אנשים מכעס, הוא יתקלקל לשימוש - שאל חפרן אחד ניצול משריפה גדולה: "עצוב לי לשמוע על האסון שקרה לך, על המחסן שלך שנשרף... לפחות אתה נשארת בחיים, ..אגב מה היה לך במחסן?", ענה הניצול: "את השאלה הזאת עוד לא שאלו אותי... בכל מקרה נשרף לי - מתקני 'הצלה' לכיבוי אש"...} 4. עצב גדול, כיון שדיבור זה דבר שמחייב אותנו, וגורם לנו אינטראקציה חיובית עם אנשים! 5. אנשים פחות יאזינו לך, כי הקהל פחות אוהב לשמוע חזן שקשה לו לחזן! {כמובן שיש אנשים שיכולים להגיד לעצמם, שדווקא זה שאין להם קול יפה, ואולי בכלל כמעט אין להם קול להוציא... זה דווקא לטובתם... כמו הקירח ששאלו חברו: "תגיד לי, כמובן אני לא מתכוון להעליבך (כנראה הוא קרה את העלון שלי על טוהר המידות "אמרי נהוראי") איך זה להיות איש בלי שיער? זה לא מפדח?!", ענה הקירח בבת צחוק: "להיות אדם במעמדי (המכובד) יש הרבה יתרונות, 1. כשבאים אליי המשפחה שלי, וליתר דיוק אימא שלי שתמיד מעירה לי על מראה לא אסתטי, אז יש לי להתארגן לכבודם רק בלהחליק את העניבה וקצת לסדר את הזקן, 2. אני כבר לא מכיר את המושג על העבודה המייגעת לחפוף את הראש, 3. אף פעם אין לי בעיה של קשקשים"...}

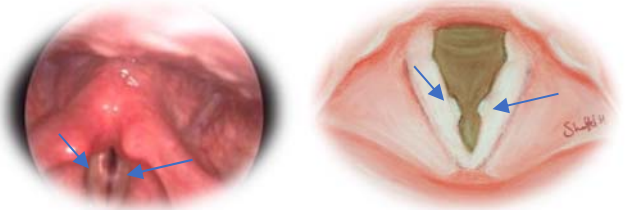
נשאלתי השבוע: "אשמח לדעת איך אני יכול להגיע לטונים גבוהים, בלי להתאמץ במיתרים כל כך - בצורה לא בריאה, שהורסת אותם", מעניין מה אתם הייתם עונים לו?

להערות והארות, או להרחבה בנושא - "פיתוח הקול" בשיטת "פיתוח הקול בדרך הכל" ממורה יר"ש מוסמך (הוסמכתי ע"י אבי המורה הדגול אליהו זוהרי בעל כפל תואר במוזיקה B.ed.Mus. ונטורופת N.D) *בעל ניסיון של מעל 10 שנים בתחום, *מייעץ לכל סוגי בעיות הקול - להתקשר לפלאפון: 0527116539, או לפלאפון: 0555046218 - נהוראי זוהרי. או לאימייל: nz0527116539nz@gmail.com. או אפשר לשלוח מכתב לכתובת שמואל הנביא 23.

נפתח קורס חדש מעניין - "לדעת לדבר בדרך מסקרנת לקהל רחב" - בשיטת "מראה גדול בדרך הכל", *מאות טיפים, *מחיר נוח, *מ-בעל ניסיון של מעל 10 שנים בהרצאות בפני קהל רב ומעט כאחד - נהוראי זוהרי.

לקוראי עלון זה הנחה ב"דפוס השושנים".

"מהן יבלות במיתרי הקול? ולמה הן מפריעות למיתרי הקול?" - [חלק ד']

8. שבירה קולית! 9. אי נוחות! 10. קושי!

8. היבלות יכולות לגרום ל-שבירה קולית! הן גורמות לקול מקוטע. וזה בגלל: שבמצב העכשווי לא יוכל הסובל מהן להחזיק תו לזמן הרצוי, והוא יאבד את הקול עוד לפני הזמן הרצוי של סוף התו. {גם אדם שלא מעוניין בלהיות זמר עדיין ישמח, שקולו יהיה בריא - לא כמו המלצר שהתלונן אצלו לקוח: "מה זה העוגה הזאת, מצאתי מגבון בתוכה!" (כנראה היה זה מגבון שניקו אתו את השיש קודם), ענה לו המלצר: "וכי נראה לך שבשכר 40 ₪ תמצא בתוך העוגה מגבת יקרה ממש"...}

9. היבלות יכולות לגרום לתחושה של - אי נוחות! באזור הצוואר והגרונ, וכמובן במיתרי הקול. והאי נוחות נגרמת: כיון שזה משהו שתקוע לסובל מהן בגרון. וזה יכול לגרום לו גם: לצרידות, כיון שיהיה עסוק בכאב הקטן שמסיח את דעתו מ-איך לבצע הפקה קולית לפי הכללים, שהכללים עוזרים לנו שנוכל להשתמש בקול בלי להרוס את המיתרים! {המיתרים שלנו אמנם קטנים, אבל בכוחם, אם יודעים להשתמש בהם נכון - לעשות 'הרבה' ולבנות הרים, או כמו בסיפור שלנו לבנות בתים, סיפר המיליונר לחברו: "כשהגעתי לאמריקה היה לי בכיסי רק דולר אחד 'קטן', ותראה איפה אני היום!" הנהן הדלפון לידו בהתפעלות, שהנה גם הוא יש לו תקוה, וחקר את העשיר: "נו, ואיך עשית מהדולר האחד הזה את הבתים היפים האלו, לאיזה תחום מניות פנית...?", ענה העשיר: "קניתי בו בול, ושלחתי להוריי מכתב שאני צריך עוד 'הרבה' מאד כסף"...}

10. היבלות יכולות לגרום ל-קושי בהפקת הקול! וזה קורה: מכיוון שהיבלות נמצאות לסובל מהן על המיתרים שלו, וממילא מיתריו לא יוכלו כל הזמן להיסגר בחופשיות, אלא הרבה מן הפעמים הוא יצטרך להתאמץ מאד בשביל כך, וזה גורם ל-5 בעיות: 1. צרידות חמורה, ואולי אף איבוד קול - מחמת המאמץ הגדול! 2. חוסר מוטיבציה לדבר, כיון שאין לו כוח בכל פעם להתאמץ הרבה! 3. הוא יתעצבן מהר, כיון שבדרך כלל אדם שלא

